

Σε μια ιδιαίτερη μουσική βραδιά με πρωταγωνιστές το φλάουτο και την άρπα προσκαλούν την επόμενη Κυριακή 23/7 στις 9 μ.μ. ο Δήμος Μεσσήνης και η Εφορεία Αρχαιοτήτων Μεσσηνίας, στο Ανδρομονάστηρο. Η Ναταλία Γεράκη και η Σίσσυ Μακροπούλου, σολίστ με διεθνή παρουσία, θα συμπράξουν σε μια μυσταγωγική συνήχηση με ελεύθερη είσοδο που θα λάβει χώρα στον αύλειο χώρο της βυζαντινής μονής, που αναστηλώθηκε πρόσφατα από το υπουργείο Πολιτισμού. Μπροστά στην κεντρική πύλη του ναού, η συνήχηση του διονυσιακού φλάουτου και της απολλωνίας άρπας θα ταξιδεύουν το κοινό σε έναν κόσμο όπου παραδόσεις ελληνικές, ισπανικές, γαλλικές,

ρουμάνικες, εβραϊκές, ινδικές, συμπλέκονται με μύθους αρχαιοελληνικούς και θρήνους μανιάντικους. Η φλαουτίστα Ναταλία Γεράκη και η αρπίστρια Σίσσυ Μακροπούλου, σολίστ με έδρα τη Στουτγάρδη και το Βερολίνο αντίστοιχα, έχουν μια μακρά πορεία στη διεθνή μουσική σκηνή. Τα τελευταία χρόνια δε, δραστηριοποιούνται και στην Αθήνα, προσφέροντας την τέχνη τους και στη χώρα μας. Λίγες μέρες πριν την εμφάνισή τους στη Μεσσηνία, μίλησαν στην "Ε" με αφορμή τη συναυλία «Συνήχησης», σχολιάζοντας μεταξύ άλλων τη μετάβασή τους στο εξωτερικό, τα συναισθήματά τους πάνω στη σκηνή αλλά και τις σημαντικότερες στιγμές της διαδρομής τους.

Η ΝΑΤΑΛΙΑ ΓΕΡΑΚΗ ΚΑΙ Η ΣΙΣΣΥ ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΗΝ "Ε"

Δύο εξαιρετές διεθνείς μουσικοί σε μια μυσταγωγική συνήχηση στο Ανδρομονάστηρο Μεσσήνης

Συνέντευξη στον Τάσο Ανδρικόπουλο

■ Ανακαλύπτοντας από μικρή ηλικία πως η μουσική θα παίξει καταλυτικό ρόλο στη ζωή σας, γιατί επιλέξατε να ασχοληθείτε με το συγκεκριμένο μουσικό όργανο και όχι ίσως με κάποιο άλλο;

Ναταλία Γεράκη: Αντλήθηκα τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του φλάουτου όταν το άκουσα μέσα στην ορχήστρα, κυρίως όπως το ανέδειξαν οι Γάλλοι συνθέτες, ο Debussy και ο Ravel, και εκεί ένιωσα οικειότητα, άνοιξε η πόρτα της ψυχής μου. Νομίζω, δεν θα μπορούσα να παίζω παρά πνευστό όργανο. Αν δεν ήταν το φλάουτο, θα ήταν η τρομπέτα, που επίσης νιώθω οικεία τη λειτουργία και τον χαρακτήρα της. Αγαπώ ιδιαίτερα και την άρπα, αλλά οι συνάψεις που απαιτούνται για να συντονιστούν χέρια και πόδια για το παίξιμό της μου είναι πολύ σύνθετες. Μιας και δεν θα μπορούσα να παίζω λοιπόν την άρπα, αποζητήσα και έπαιξα για πολλά χρόνια με αρπίστες.

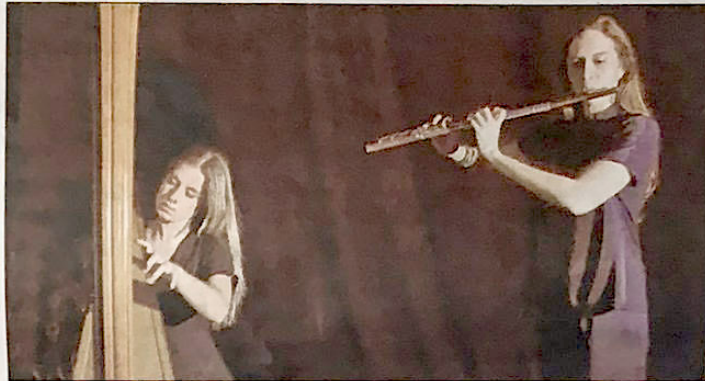
Σίσσυ Μακροπούλου: Σχεδόν κάθε φορά που με βλέπουν στο δρόμο να κουβαλάω μια άρπα μου λένε «μα καλά και συ, γιατί δε παίζεις φλάουτο», και εγώ απαντάω «άντε ντε! Δεν ήξερα». Και έτσι είναι! Μακάρι να είχα διαλέξει το φλάουτο. Αλλά η μοίρα ήθελε να δω την άρπα σε ηλικία έντεκα ετών στο Ωδείο. Μου άρεσε και αυτή και ο κύριος που έπαιξε. Φορούσε άσπρα θυμάμια και έμοιαζε με οτσαίλα. Ήταν ο Θόδωρος Ματούλας, ο πρώτος μου δάσκαλος, που μου έμαθε να παίζω αυτό το όργανο, που όμως ζυγίζει τόσο πολύ που καμιά φορά το μετακινώ.

■ Πόσο δημοφιλής είναι η άρπα στις ευρωπαϊκές χώρες και πόσο στην Ελλάδα;

Σ. Μ.: Η άρπα δεν είναι δημοφιλής στη χώρα μας. Και αυτό ίσως γιατί δεν είχε ποτέ κανένα ρόλο στην παραδοσιακή μουσική. Αυτό δεν ισχύει σε άλλες χώρες της Ευρώπης (π.χ. Γερμανία, Αγγλία), όπου η άρπα είναι αρκετά διαδεδομένη, τουλάχιστον ως όργανο ορχήστρας. Στη χώρα μας η άρπα, παρότι απαντάται και πρωτοστατεί στην αρχαία ελληνική μουσική (οι Έλληνες έπαιζαν το Τρίγωνον, την Κινύρα και την Σαμβύκη, που ο Αριστοφάνης ανέφερε ως το πλέον αγαπητό όργανο στην αρχαία Ελλάδα), στη συνέχεια οβήνεται από τον χάρτη μαζί με πολλά άλλα στοιχεία του αρχαιοελληνικού πολιτισμού και σκέψης.

■ Τι είναι αυτό που κάνει το φλάουτο και την άρπα να ξεχωρίζουν μέσα σε ένα μουσικό σύνολο;

Ν. Γ.: Τα ηχοχρώματα και πάλι τα ηχοχρώματα! Ο ευέλικτος χαρακτήρας. Μπορεί να τραγουδά, να θρηνεί, να χορεύει, κυρίως να ρέει, να δημιουργεί την αίσθηση του νερού μέσα σε ένα σύνολο.

Σ. Μ.: Η άρπα είναι ίσως σαν το καρούκειμα στο φαγητό. Αν λείπει, δεν πειράζει... θα χορτάσουμε. Αλλά αν είναι εκεί, θα το θυμόμαστε.

■ Φύγατε στο εξωτερικό για να συνεχίσετε τη μουσική σε μικρή σχετικά ηλικία. Πώς βιώσατε αυτή τη μετάβαση;

Σ. Μ.: Η μετάβαση από ένα ελληνικό ωδείο σε ένα ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο βιώνεται συνήθως ως ένα μεγάλο σοκ. Εκεί τα αρτίστες δίνονται μετά από πραγματική δουλειά, όπως ένα ισχυρό αντίβρο σε σχέση με τις εύκολες κολακείες των ελληνικών ωδείων. Ωστόσο μόνο ευγνώμων μπορεί να είναι κάποιος γι' αυτό. Σου μαθαίνει να παλεύεις για ό,τι επιθυμείς. Η ανταμοιβή της κοπιώδους επιτυχίας είναι γλυκιά και θωρακίζει τον άνθρωπο.

■ Τι θα συμβουλευάτε ένα νέο παιδί που θέλει να ακολουθήσει τον δρόμο της μουσικής;

Ν. Γ.: Να τη βιώσει ως μέσο για να γνωρίσει τον εαυτό του, τις δυνατότητές του, ως μέσο για να συγκινηθεί, να επικοινωνήσει, να νοηματοδοτήσει την κάθε μέρα του. Και να χτίζει με υπομονή. Είναι ένας δύσκολος δρόμος που χρειάζεται χρόνο για να αποφέρει καρπούς. Να αποζητά τη δύσκολη, όχι τις εύκολες.

■ Πώς αισθάνεστε που θα δώσετε συναυλία σε μία ιστορική τοποθεσία της Μεσσηνίας;

Ν. Γ.: Τρέφω βαθιά αγάπη για τη Μεσσηνία. Αυτός ο τόπος είναι ευλογία. Πρωτοίρδη για ένα σεμινάριο φλάουτου στο Δημοτικό Ωδείο Καλαμάτας πριν πολλά χρόνια. Είχαμε τότε ευκαιρία να γνωρίσω εξαρχής τον τόπο μέσα από την πιο όμορφη συνθήκη. Εκτοτε κάθε φορά που επιστρέφω νιώθω να ξαναβρίσκω μια μητέρα. Το Ανδρομονάστηρο το γνώρισα πέρα και θαύμασα τους άκονους ανθρώπους που πρωτοστάτησαν για την αποκατάσταση και τη λειτουργία του, όλους, από τους φιλότιμους φύλακες μέχρι τους έμπειρους, με αίσθημα ευθύνης αρχαιολόγους. Τότε είχα σκεφτεί: «Αυτή είναι η Ελλάδα έτσι όπως θα μπορούσε και της αξίζει να είναι. Φροντισμένη!». Στη συνέχεια προέκυψε η πρόσκληση από την Εφορεία Αρχαιοτήτων Μεσσηνίας για αυτή τη συναυλία, που ετοιμάσαμε επίσης με μεγάλη φροντίδα από κοινού με την ΕΦΑ Μεσσηνίας, τον Δήμο Μεσσηνίας και τη φορέα ΚΑΛΟ «Φάος» που έχει αναλάβει την παραγωγή. Τι άλλο παρά τέρσια χαρά και προσημονία να νιώθουμε για αυτό που πρόκειται να βιώσουμε στις 23 Ιουλίου.

δεύτερο και απολύτως απαραίτητο μέρος του δίπτυχου δρώμενο - «μεταδρώμενο».

Σ. Μ.: Εχω πάντα αρκετό άγχος πριν από τη συναυλία. Τα πρώτα λεπτά πάνω στη σκηνή είναι κάπως βασανιστικά, ένας συνδυασμός σωματικού και ψυχικού πόνου. Όμως πάντα γίνεται κάτι μαγικό στη μέση και όλα αντιστρέφονται. Κάτι που φαντάζομαι ότι είναι η ευδαιμονία. Ένα υπερκόσμιο φαινόμενο, για το οποίο υπομένει κανείς κάθε φόβο.

■ Αν είχατε να επιλέξετε τις σημαντικότερες στιγμές της διαδρομής σας ποιες θα ήταν αυτές; Θυμάστε κάτι που σας έχει εντυπωσιάσει περισσότερο;

Σ. Μ.: Όταν ήμουν είκοσι χρόνων, είχα πάρει μέρος σε ένα σεμινάριο αυτοσχεδιασμού των Αντώνη Αντισέκου και Chris Dahlgren στο «Μουσικό Χωριό» του Πηλίου. Έως τότε δεν είχα καμία εμπειρία με τον αυτοσχεδιασμό. Κάποια στιγμή μας ζήτησαν να παίξουμε ο καθένας μόνος του κάτι αυτοσχεδιαστικό για τρία λεπτά. Πάγωσα. Για έναν κλασικό μουσικό, το να παίζεις χωρίς παρτιτούρες, είναι σαν να σου ζητούν να μιλήσεις μια ξένη γλώσσα που δεν γνωρίζεις. Όταν ξεπέρασα τα πρώτα δευτερόλεπτα της σκοτοδίνης, ένιωσα για πρώτη φορά μουσικός. Ο αυτοσχεδιασμός σου μαθαίνει να ακούς πρώτα τη μουσική και μετά να παίζεις. Να σέρβεις το περιβάλλον σου, να διορθώνεις τα λάθη σου και να είσαι πάντα ταπεινός. Γιατί δεν ξέρεις ποτέ τι σου επικυλάσει το σώμα.

Ν. Γ.: Είναι πάντα οι συναυλίες που με κάνουν να νιώθω πιο έντονα τον κοινωνικό ρόλο της μουσικής, τη δύναμή της να διεισδύει και να τρέφει την ψυχή, να αποσπά το κοινό από τη δύσκολη καθημερινότητα, από τα αδιέξοδα, σε κάποιους να δίνει και τη διεξόδο. Θυμάμαι πάντα πιο έντονα τις πολλές συναυλίες σε Νοσοκομεία στη Γερμανία, εκεί όπου μια αϊθούσα εκδηλώσεων με πιάνο αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της θεραπείας. Θυμάμαι επίσης τα ταξίδια σε Νότιο Αμερική και Αφρική, όπου ο ρόλος της μουσικής είναι επίσης ιδιαίτερος και το κοινό εκπληρώνεται πιο άμεσα.

■ Στο ρεσιτάλ σας το κοινό θα απολαύσει φλάουτο και άρπα μαζί. Μιλήστε μας για αυτό το συνδυασμό...

Ν. Γ.: Είναι ένας από τους πιο θαυμάσιους, μαγικούς ηχητικούς συνδυασμούς. Και το ρεπερτόριο είναι ευρύ. Οι συνθέτες αγάπησαν το φλάουτο με την άρπα, γράφοντας έργα. Ο Μότσαρτ έγραψε ολόκληρο κοντσέρτο για φλάουτο και άρπα. Και οι Γάλλοι ιμπρεσιονιστές απογειώσαν το συνδυασμό. Έχουν ισορροπία τα δύο όργανα, καταρχάς στα ντεσιμπέλ. Το φλάουτο είναι στην ηχητική του στάθμη πιο κοντά με την άρπα, παρά με το πιάνο.

Περισσότερες πληροφορίες για το πρόγραμμα της παράστασης στο eleftheriaonline.gr